

Ano ang posisyon ng Islam sa konsepto ng enlightenment (paliwanag)?

Ang konsepto ng Islamic enlightenment ay nakabatay sa matibay na pundasyon ng pananampalataya at kaalaman, na pinagsasama ang pagpapaliwanag ng isip at pagpapaliwanag ng puso, sa pamamagitan ng pananampalataya sa Diyos una, at ng kaalaman na hindi humihiwalay sa pananampalataya.

Ang konsepto ng European enlightenment ay naipasa sa mga lipunang Islamiko gaya ng iba pang konseptong Kanluranin, ngunit ang enlightenment sa pananaw ng Islam ay hindi umaasa sa purong pag-iisip na hindi ginagabayan ng liwanag ng pananampalataya. Gayundin, ang pananampalataya ng tao ay hindi magiging kapakinabang kung hindi niya gagamitin ang biyayang ipinagkaloob ng Diyos na isip, sa pag-iisip, pagmumuni-muni, at pamamahala ng mga bagay sa paraang magdudulot ng pangkalahatang kapakinabangan na magpapanatili sa kabutihan sa lupa.

Noong panahon ng kadiliman sa Gitnang Panahon, ang mga Muslim ay nagbalik ng liwanag ng sibilisasyon at kabihasnan na nawala sa buong Kanluran at Silangan, hanggang sa Constantinople.

Ang kilusang enlightenment sa Europa ay isang likas na reaksiyon laban sa pang-aapi na isinagawa ng mga awtoridad ng simbahan laban sa pag-iisip at kagustuhan ng tao, isang kalagayan na hindi naranasan ng sibilisasyong Islamiko.

"Allah ang tagapagtaguyod ng mga mananampalataya; inilalabas Niya sila mula sa kadiliman tungo sa liwanag. At yaong mga hindi naniniwala, ang kanilang mga tagapagtaguyod ay ang mga tagapagtanggol ng kasamaan; inilalabas nila sila mula sa liwanag tungo sa kadiliman. Sila ang mga kasamahan ng apoy; doon sila mananatili magpakailanman" (Quran 2:257).

Sa pagninilay-nilay sa mga talatang ito ng Quran, makikita natin na ang kalooban ng Diyos ang nagpapalabas sa tao mula sa kadiliman, at ito ang banal na paggabay sa tao na nagaganap lamang sa pahintulot ng Diyos. Ang tao na inilalabas ng Diyos mula sa kadiliman ng kamangmangan, shirk (pagsamba sa iba bukod sa Diyos), at pamahiin patungo sa liwanag ng pananampalataya, kaalaman, at tunay na karunungan ay isang tao na pinaliliwanagan ang isip, pandama, at puso.

Tulad ng sinabi ng Diyos, ang Quran ay tinutukoy bilang liwanag.

"...Nasa inyo na ang liwanag mula sa Allah at isang maliwanag na Aklat" (Quran 5:15).

Ibinaba ng Diyos ang Quran kay Propeta Muhammad, at ibinaba rin Niya ang Torah at Ebanghelyo (na hindi pa naipalsipika) sa Kanyang mga sugo na sina Moises at Hesus, upang ilabas ang mga tao mula sa kadiliman patungo sa liwanag. Kaya't ang paggabay ng Diyos ay kaugnay ng liwanag.

"Tunay na Aming ibinaba ang Torah, na naglalaman ng paggabay at liwanag..." [100]. (Quran 5:44).

"...At ibinigay Namin ang Ebanghelyo sa kanya, na naglalaman ng paggabay at liwanag, at pagpapatunay sa mga naunang Torah, at paggabay at aral para sa mga matutuwid" [101]. (Quran 5:46).

Walang paggabay maliban sa liwanag mula sa Diyos, at walang liwanag na makapagpapaliwanag sa puso ng tao at magbibigay ng kaliwanagan sa kanyang buhay maliban sa pahintulot ng Diyos.

"Ang Diyos ang Liwanag ng mga langit at lupa..." [102]. (Quran 24:35).

Dito natin makikita na ang liwanag ay laging binabanggit sa Quran na isahan, habang ang kadiliman ay ginagamit sa maramihan. Ito ay isang halimbawa ng tumpak na paglalarawan ng mga kalagayan [103].

Dahil dito, makikita natin ang pagninilay na isinagawa sa artikulo tungkol sa liwanag sa Islam ni Dr. Al-Tuwaijri.

<https://www.albayan.ae/five-senses/2001-11-16-1.1129413>